

א. א. וידבר ה' אל משה לאמר.
למה באמרה הקדמה זו בתחילת פרקנו ולא באמרה לא בתחילת פרק ב' ולא
בתחילת פרק ג' ולא בתחילת פרק ה'?

ב. מהו מבנה פרקנו? נסה לבאר למה באו חלקיו בסדר זה דוקא?

ג. מה טעם קרבנות חטאת?

למכ"ן: ב' ד"ה נמש כי חסא על "ובעבור זה ג"כ הזכיר נפש".
ספר החנוך (פרשת תרומה)... הלא אמרתי כי עיקרי הלבבות, תלויים אחר
הפעולות, ועל כן כי יחסא איש לא יסתר לבו בדבר ספתי לבד שיאמר בינו
ולכתל: "חסאתי, לא אוסיף עוד", אבל בעשותו מעשה גדול על דבר חסאו לקחת
ממכלאותיו עתודים ולסרה להביאם אל הבית, אל הכהן וכל המעשה הכתוב בקרבנות
החוטאים. מחוץ כל המעשה הגדול הוא יקבע בנפשו רוע החסא וימנע ממנו מעת
אחרת. ועוד נוסיף מצד הפשט, כי מזה הסוד צונו האל להקריב לעולם מהדברים
שלב בני האדם חומד מהם כמו הבשר והחיון והנפש, כדי שיתעורר הלב יותר עם
העסק בהן... ועוד יש החעודרות יותר ללב בקרבן הבהמות מצד הדמיון, סגוף
האדם והבהמה ידמו בכל ענייניהם, לא יתחלקו רק, שבזה נתן שכל - ולא בזה.
ובהיות אף האדם יוצא מגדר השכל בעת החסא, יש לו לדעת, שנכנס בעת ההיא
בגדר הבהמות; ועל כן נצטוו להביא גוף בשר כמוהו ולהביאו אל המקום הנבחר
לעילוי השכל ולשרפו שם ולהשביט זכרו, ... כדי לצייר בלבו ציור חזק שכל
ענינו של גוף בלי שכל - אחד ובטל לגמרי, וישמח בחלקו בנפש המסכלת שחננו
האל שהיא קימת לעולם וגם לגוף השותף עמה יש קיום בתחיה בסבתו בלכתו בעצתה,
כלומר שישמר מן החסא, ובקובעו ציור זה בנפשו יזהר מן החסא הרבה והבטיחה
החורה שבמעשה הגדול הזה ובהסכמת עושהו שיתנתם על חסאו מלב ומנפש, תכופר
אליו סגבתו. אבל הדוגות אל יספיק לכפרם דמיון זה, כי החוטא במזיד לא
יוכה בדמיונות ודברים, כי אם - שבט לגו כסילים.

ד. ב. תחטא בטגה מכל מצות ה'.

[illegible]

באור: (ר' נחמלי הרץ ויזל): תחטא, כמו קולע על הסערה. ולא יחטיא (טופמיט כ) כי אין תחטא אלא לשון הסרה מן הדרך, טנוטה מדרך האמת והולך בדרך השקר... מכל מצות ה': שב אל כי תחטא, שהחטא היא הנסיה, טנוטה מכל מצות ה'.

1. מה הקשר הלשוני שבפסוקנו?

2. הבא דוגמאות לכל אחד הסמוכים של חטא לפי כלל המלבי"ם, מתוך התנ"ך

וביחוד מתוך שני הפרקים האחרונים שבפרשתנו.

3. מי מן המפרדים הנ"ל מפרס בהתאם לכלול של המלבי"ם?

4. במה נבדלה הברוא ממשאר המפרטים?

ה. ב. דס"י ד"ה מאחת מהנה.

דברי ד"ר אלה לקוחים מספרא קצ"ז: ועשה אחת. יכול עו שיכתב את כל השם
עד שיארג את כל הבגד, עד שיעשה את כל הנעשה ת"ל: "מאחת" אי "מאחת" -
יכול אפילו כתב אות אחת אפילו ארג חוט אחד, אפילו עשה בית אחד בנפה
ובכברה? ת"ל: "ועשה אחת". הא כיצד? עד שיכתב שם קטן משם גדול: "שם"
מ"שמעון", "נתן" מ"נחור", ו"דן" מ"דניאל" ו"גד" מ"גדיאל". (ועיין גם
רשב"ם ד"ה מאחת מתנה).

1. הסגר כיצד למדו חז"ל מפסוקנו שאנו חייב להביא חסאת על כתיבת חלקי

מלים (שאינן מצטרפות לשם שלם) או על ארצות חושים בודדים.

2. במה שונה חזקוני בפרושו מדרך הספרא?

חזקוני: מאת מהנה: מ"מ ראשונה יחירה וחשבות מביאה ראשונה. דוגמה
"כעס ככהן" (הושע ד) כמוני כמוך (מלכים א' כ"ב), כשפחה כגבירה (ישעיה
כד), כחשכה כאורה (תהלים קל"ט).

7. סמורנו ד"ה לאשמת העם. רסב"ס ד"ה לאשמת החל מן "לפי הפשט".

1787 ד'תקל"ז ע"ה

1. נציג נפטר אח"כ ד"ר 7077 לא
2. במהלך נדל סטנדרט מרמ"מ 2